

Kereseti kérelmek

Az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 682/2004-1. sz. ügyben 2006. január 17-én hozott határozatát;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: Az „O STORE” szóvédjegy a 35. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében – a 2 074 599 sz. közösségi védjegybejelentési kérelem.

A közösségi védjegy jogosultja: a felperes.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a Venticinque Limited

A törlést kérelmező védjegyre: a „THE O STORE” korábbi nemzeti szóvédjegy a 18. és 25. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében.

A törlési osztály határozata: a közösségi védjegyet részben törölte.

A fellebbezési tanács határozata: mind a felperes, mind a Venticinque Ltd fellebbezését elutasította.

Jogalapok: A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az áruk és szolgáltatások teljesen eltérőek, és nem áll fenn az összetévesztés veszélye az ütköző védjegyek között, mivel a korábbi „THE O STORE” védjegy megkülönböztető képessége igen korlátozott. Továbbá, nem szolgáltatott bizonyítékot arra nézve, hogy a „THE O STORE” a francia piacon bármilyen formában ismert vagy bevett lenne.

2006. április 19-én benyújtott kereset – Usha Martin kontra az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága

(T-119/06. sz. ügy)

(2006/C 154/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Usha Martin (Calcutta, India) (képviselők: K. Adamantopoulos ügyvéd, és J. Branton solicitor)

Alperesek: az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségeket létrehozó szerződés 230. cikke értelmében semmisítse meg a többek között Indiából származó acél drótkötelek és kábelek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatos kötelezettségvállalások elfogadásáról szóló 1999/572/EK bizottsági határozat módosításáról szóló, 2005. december 22-i 2006/38/EK bizottsági határozatot, melyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2006. január 26-án hirdettek ki (HL L 22., 2006.1.26., 54. o.) (a továbbiakban: a megtámadott határozat), a határozatnak a felperest és a korábban hatályban lévő minimális árra vonatkozó kötelezettségvállalást érintő része erejéig.

– az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségeket létrehozó szerződés 230. cikke értelmében semmisítse meg a többek között Indiából származó acél drótkötelek és kábelek behozatalára végleges dömpingellenes vámot kivető 1858/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. január 23-i 121/2006/EK tanácsi rendeletet, melyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2006. január 26-án hirdettek ki (HL L 22., 2006.1.26., 1. o.), a rendeletnek a felperest és a korábban a felperes által tett minimális árra vonatkozó kötelezettségvállalás visszavonásáról szóló megtámadott határozatot érintő része erejéig.

– az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest az eljáráshoz kapcsolódó költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes Indiában acél drótkötelet termel, melyet az Európai Unióba exportál.

1999. augusztus 13-i határozatával ⁽¹⁾ a Bizottság elfogadott egyes, minimális árra vonatkozó kötelezettségvállalásokat, melyeket többek között a felperes ajánlott fel az egyebek közt Indiából származó acél drótkötelek és kábelek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatban.

2006/38 határozatával ⁽²⁾ a Bizottság visszavonta a felperes által felajánlott, árra vonatkozó kötelezettségvállalás elfogadását, a felperes állítása szerint azzal az indokolással, hogy a felperes nem tett bejelentést az árra vonatkozó kötelezettségvállalás hatályán kívül történő értékesítéseiről, és dubai származásának tüntetett fel olyan acél drótköteleket és kábeleket, amelyek valójában indiai származásúak, tekintettel arra, hogy az indiai nyersanyag Dubaiban nem megy át további lényeges megmunkáláson. A bizottsági döntés végrehajtásaként a 121/2006 tanácsi rendelettel ⁽³⁾ végleges dömpingellenes vámot vetettek ki.

A minimális árra vonatkozó kötelezettségvállalások hatályán kívül történő értékesítések bejelentésének elmulasztásához kapcsolódóan a felperes azt állítja, hogy az emberi tévedésen alapul, és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik, mivel az árra vonatkozó kötelezettségvállalást lényegesen nem sértette meg, és ezért ennek következménye csupán hasonló szabályszerűségnek a jövőben történő elkövetésére vonatkozó tilalom lehet, és nem az árra vonatkozó kötelezettségvállalás visszavonása. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a közösségi ipart nem érte jelentős veszteség.

A Dubai származás feltüntetésére vonatkozóan a felperes szerint az intézmények jogban tévedtek, és a származást helytelenül állapították meg, mivel a Bizottság állítólagosan azt alkalmazta kritériumként, hogy az érintett termék vámtarifaszámában történt-e változás, míg a felperes álláspontja szerint a releváns kritériumok a következők:

- i. A legutóbbi lényeges feldolgozás vagy megmunkálás;
- ii. A megmunkálásnak gazdaságilag igazolhatónak kell lenni;
- iii. A megmunkálásnak az adott célnak megfelelően felszerelt vállalkozásnál kell történnie;
- iv. A megmunkálásnak új termék gyártásához kell vezetnie, vagy a gyártás fontos szakaszát kell megtestesítenie.

Ezenfelül más, kevésbé súlyos szankció is rendelkezésre áll, mint az árra vonatkozó kötelezettségvállalás visszavonása, például a dömpingellenes vám visszakövetelése a tagállamok vámhatóságai által, valamint annak kikötése, hogy az indiai huzalokból készült kötelek Dubai-ból történő exportjának meg kell szűnnie.

A felperes ezért jogban tévedésre, az indokolási kötelezettség elmulasztására, hatáskörrel való visszaélésre, valamint az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

(¹) A Kínai Népköztársaságból, Magyarországról, Indiából, a Koreai Köztársaságból, Mexikóból, Lengyelországból, Dél-Afrikából és Ukrajnából származó acél drótkötelek és kábelek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatos kötelezettségvállalások elfogadásáról szóló, 1999. augusztus 13-i 1999/572/EK bizottsági határozat (HL 1999 L 217., 63. o.; magyar nyelvű kiadása I.1. fejezet, 32. kötet, 119. o.)

(²) A többek között Indiából származó acél drótkötelek és kábelek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárással kapcsolatos kötelezettségvállalások elfogadásáról szóló 1999/572/EK bizottsági határozat módosításáról szóló, 2005. december 22-i 2006/38/EK bizottsági határozat (HL 2006 L 22. 54. o.)

(³) A többek között Indiából származó acél drótkötelek és kábelek behozatalára végleges dömpingellenes vámot kivető 1858/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. január 23-i 121/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006 L 22., 1. o.)

2006. április 25-én benyújtott kereset – British Nuclear Group Sellafeld kontra Bizottság

(T-121/06. sz. ügy)

(2006/C 154/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: British Nuclear Group Sellafeld Limited (Sellafeld, Egyesült Királyság) (képviselők: J. Percival, A. Renshaw, J. Isted és G. Bushell solicitor és R. Plender barrister)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot; vagy
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan semmisítse meg a megtámadott határozat 2., 3. és 4. cikkében foglalt intézkedéseket;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére; és
- az Elsőfokú Bíróság tegyen meg minden további intézkedést, amelyet szükségesnek tart.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes vitatja az Euratom-Szerződés 83. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásról szóló, 2006. február 15-i bizottsági határozatot (BNG Sellafeld Limited). A megtámadott határozatban a Bizottság az EAK 83. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti figyelmeztetést tett. A Bizottság azt állítja, hogy a felperes megsértette az Euratom-Szerződés és a 302/2002/Euratom rendelet (¹) bizonyos rendelkezéseit, amelyek annak különleges jelentéstételi kötelezettségére és a bizonyos létesítményekbe való bejutás biztosítására vonatkoznak. A Bizottság ennek megfelelően felhívta a felperest, hogy hajtson végre meghatározott intézkedéseket a megtámadott határozatban előírt időtartamokon belül.

Kérelmének alátámasztására a felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre a megtámadott határozat és a felperestől megkövetelt intézkedések elfogadására. A felperes szerint a Bizottságnak nincs hatásköre a megszüntetett intézkedések elfogadására, beleértve a minőségbiztosítási elvet a nukleáris nyilvántartás és ellenőrzés szabványait érintő intézkedéseket, amelyek túllépnek a fennálló biztosítéki szabályozás hatályán.

A felperes úgyszintén előterjeszti, hogy az alperes megsértette a szubszidiaritás elvét, mivel az előírt intézkedések megsértik a releváns nemzeti hatóságok hatáskörét.

A felperes szerint a megtámadott határozat ezen túlmenően egészben vagy részben biztonsági aggályokon és nem biztosítéki aggályokon alapul, ennek megfelelően az EAK 83. cikk nem lehet a megtámadott határozat megfelelő jogalapja.

A felperes előterjeszti másodszer, hogy a Bizottság alapvető eljárási követelményt sértett meg azzal, hogy nem folytatott le az EAK 83. cikk szerinti teljes és szabályszerű eljárást. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem közölte vele kifogásait, nem ajánlott fel tárgyalást és megsértette a védelemhez való jogát.

Harmadszor a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság azáltal, hogy megállapította a biztosítéki kötelezettségek felperes általi megsértését, megsértette az Euratom-Szerződést és az annak alkalmazására vonatkozó jogszabályokat, nyilvánvaló értékelési hibát követett el és megsértette a jogbiztonság elvét.

Negyedszer a felperes az arányosság és jogos elvárások elvének megsértésére hivatkozik.